

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: **a) O. D.**, nar. X., bytem Ž., **b) České štěrkopísky spol. s r.o.**, se sídlem Praha 9, Cukrovarská 34, IČ 27584534, oba zast. Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem, se sídlem Praha 9, Jandova 8, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Praha 1, Kozí 4, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1. Pískovna Hrušovany a. s., se sídlem Hradčany, Tišnovská 118, IČ 28309405, zast. Mgr. Lucií Stejskalovou, advokátkou, se sídlem Brno, Heršpická 5, 2. Ing. F. Č., bytem H., zast. JUDr. Jiřím Koniozem, advokátem, se sídlem Brno, Nové nám. 21, 3. F. P., nar. X., bytem L., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2011, č. j. 13384/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jako nepřípustná odvolání podaná žalobkyní a) a F. P., nar. X., a J. P., nar. X., podaná proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 8. 2. 2005, č. j. 852/05, kterým byl stanoven zvláštní dobývací prostor Žabčice I.

Žalobci namítají, že ačkoliv byla žalobkyně a) od počátku správního řízení podílovým spoluvlastníkem pozemku parc. č. 1336/99 (a od roku 2009 jediným vlastníkem), nacházejícím se v katastrálním území Žabčice, který je součástí zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I, nejednal s ní Obvodní báňský úřad v Brně jako s účastníkem řízení. Tímto bylo žalobkyni a) upřeno její zákonné právo na obdržení oznámení o zahájení řízení o stanovení dobývacího prostoru nejpozději 7 dní před ústním jednáním (místním šetřením), včetně upozornění na možnost uplatnit připomínky a návrhy nejpozději při ústním jednání (§ 27 odst. 3 horního zákona), dále její právo na umožnění seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění, právo na posouzení připomínek a návrhů

vlastníka pozemku obvodním báňským úřadem v řízení o stanovení dobývacího prostoru (§ 27 odst. 7 horního zákona), právo na řádné rozhodnutí obvodního báňského úřadu o námitkách vlastníka pozemku v rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru (§ 27 odst. 8 horního zákona), právo na řádné doručení rozhodnutí ve věci samé a právo podání řádného odvolání proti nedoručenému rozhodnutí ve věci samé. Z tohoto důvodu je rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně nezákonné, neboť během řízení byla závažným způsobem porušena procesní práva opomenutého účastníka řízení. Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně tak nikdy nenabýlo právní moci, jelikož nikdy nebylo doručeno celé jedné skupině účastníků – vlastníkům dotčených pozemků.

Žalobci své účastenství v předmětném správním řízení odvozují od ust. § 28 odst. 2 horního zákona. Žalobci pokládají za samozřejmé, že stanovením jakéhokoliv dobývacího prostoru na jakémkoliv pozemku může být přímo dotčeno vlastnické právo k tomuto pozemku, neboť se tím rozhoduje (analogicky jako při územním rozhodnutí) o budoucím využití pozemku – k těžbě, značně omezující využití jiné. V řízení o stanovení dobývacího prostoru má vlastník pozemku první a současně i jednu z posledních možností se proti takovému budoucímu využití jeho pozemku bránit a vznášet proti takovému záměru námitky a připomínky. K nutnosti vykládat zákonné podmínky účastenství v řízení extenzivně poukázali žalobci na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2007, č. j. 5 As 57/2006-50. Argumentace žalovaného, že do práv vlastníků pozemků již nebylo zasaženo stanovením dalšího dobývacího prostoru (zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I), neboť do jejich práv již bylo zasaženo stanovením předchozího dobývacího prostoru o stejné ploše (Žabčice), není udržitelná, neboť v době stanovení dobývacího prostoru Žabčice nebyli vlastníci dotčených pozemků účastníky řízení o jeho stanovení a první možnost k ochraně svých práv tak měli až v době stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I. Zvláštní dobývací prostor Žabčice I byl stanoven pro jiný druh nerostů (živce) než dobývací prostor Žabčice. Stanovením dalšího dobývacího prostoru tak mohla být přímo dotčena práva vlastníků dotčených pozemků, neboť bylo možné předpokládat, že stanovením dalšího dobývacího prostoru pro další nerost bude těžební činnost na pozemcích prováděna např. intenzivněji či po delší dobu.

Žalobci dále namítají aplikaci nesprávného procesního předpisu, kdy řízení o vydání rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně bylo zahájeno dne 14. 1. 2005, tedy za účinnosti starého správního řádu (před 31. 12. 2005) a až do roku 2011 nebylo pravomocně skončeno. S ohledem na ust. § 179 nového správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), se tak zahájené odvolací řízení proto nadále řídilo starým správním řádem.

Žalobci uvedli další vady rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně, které činí toto rozhodnutí nezákonným; tyto vady žalobci namítali i v odvolacím řízení, žalovaný se jimi nezabýval. Jedná se o skutečnost, že výrok rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně obsahuje mnohé části, které do výroku správního rozhodnutí nepatří (např. popis tehdejších smluvních vztahů mezi dvěma těžebními organizacemi), neboť se jimi dobývací prostor nestanoví. Výrok rozhodnutí je zmatečný a nesrozumitelný, když uvádí zásoby „výhradního ložiska celkem“, avšak na tomto ložisku již byly stanoveny jiné dobývací prostory, a není proto jasné, proč se v rozhodnutí o stanovení zvláštního dobývacího prostoru, který se logicky stanoví jen pro konkrétní část ložiska, uvádí zásoby pro ložisko celé. Ve výroku rozhodnutí se navíc ani výslovně neuvádí, pro dobývání jakého nerostu se zvláštní dobývací prostor stanoví, a z tohoto důvodu považují žalobci rozhodnutí za nicotné. Oba výše uvedené dobývací prostory Žabčice a Žabčice I navíc byly pro stejné území stanoveny částečně pro stejný nerost

– živec. Napadené rozhodnutí je tedy v rozporu se zásadou „non bis in idem“. V rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně se uvádí, že živec není selektivně těžitelný. Na daném území je tak možné živec těžít pouze společně se šterkopískem, pro který však zvláštní dobývací prostor stanoven nebyl. Nabyvatel zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I tak nemůže dobývání nerostů živců provádět bez nepřípustného zásahu do práv k výlučnému dobývání nerostu šterkopísků, která náleží výhradně držiteli „základního“ dobývacího prostoru Žabčice. Nebyly a nejsou tak splněny podmínky pro stanovení zvláštního dobývacího prostoru podle ust. § 25 odst. 3 horního zákona. V rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně se neuvádí, proč by oddělené dobývání nerostu živec jinou organizací mělo být v daném případě racionálnější. S ohledem na výslovně uvedenou nemožnost selektivní těžby živce ani jeho dobývání jinou těžební organizací racionálnější z povahy věci být nemůže. Z obsahu rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně nelze zjistit, jestli byly splněny podmínky dle ust. § 27 odst. 1 horního zákona, tedy stanovení v součinnosti s dotčenými orgány státní správy, zejména v dohodě s orgány životního prostředí a s orgánem územního plánování a stavebním úřadem. Dle žalobců k této součinnosti a dohodě nedošlo. Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně se nezabývá dopady na práva vlastníků dotčených pozemků ani jejich nezjišťovanými připomínkami a stanovisky.

Žalovaný ve svém vyjádření setrval na argumentaci uvedené v napadeném rozhodnutí a k námitkám žalobce uvedl, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s námitkami žalobců vypořádal a žalobcům též napadené rozhodnutí řádně oznámil. Tvzení žalobce b), že žalovaný jej uvedl jen v rozdělovníku napadeného rozhodnutí, je tedy nepravdivé a zavádějící. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí výslovně akceptuje skutečnost, že žalobce b) se připojil k žalobě a že s žalobcem a) uzavřel na pozemek p. č. 1336/99 v k. ú. Žabčice kupní smlouvu. Proto s ním žalovaný jednal jako s účastníkem a proto též jeho námitky vyvracel. Skutečnost, že není uveden v úvodu napadeného rozhodnutí, není výrazem opominutí žalobce, nezakládá porušení jeho práv, nýbrž pouze vypovídá o právním stavu, který existoval na počátku odvolacího řízení.

Mylné je rovněž tvrzení žalobkyně a), že jí nesprávným postupem OBU v Brně nebylo přiznáno postavení účastníka v řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I, z čehož žalobkyně dovozuje, že napadené rozhodnutí dosud nenabylo právní moci. Stanovením zvláštního DP Žabčice I k přímému dotčení vlastnických práv k pozemku žalobců nedošlo a ani dojít nemohlo, jak žalovaný vysvětluje v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Přiznání účastenství rovněž nelze opřít o stanovisko ČBÚ čj. 2552/92 ze dne 2. 9. 1992, ani o publikaci Makarius, R. a Luks, J., Horní právo). Žalobci zmiňované „Stanovisko“ se týká jiné problematiky (vymezení DP při těžbě ropy a plynu) a z toho plynoucích souvislostí při hloubkovém vymezení DP podle geologických podmínek. Případem stanovení zvláštního dobývacího prostoru podle § 25 odst. 3 horního zákona, navíc v identických hranicích dříve stanoveného dobývacího prostoru, se Stanovisko nezabývá. Podle § 28 odst. 2 horního zákona, vlastník pozemku, nacházejícího se v navrhovaném DP, je účastníkem řízení jen v případě, že jeho vlastnická a jiná práva, mohou být rozhodnutím o stanovení DP dotčena přímo. Tuto podmínku proces stanovení zvláštního DP Žabčice I nesplňuje. Nelze přijmout ani zavádějící výklad žalobců, podle kterého jim prý OBU Brno „svým nezákonným postupem“ odňal jejich první možnost k hájení jejich práv. Tuto možnost prý nabyli účinností zákona č. 541/1991 Sb., jenž mj. rozšířil okruh účastníků v řízení o stanovení dobývacích prostorů. Žalobci opomíjejí obecný princip zákazu retroaktivity, podle kterého nelze znovu projednávat pravomocně skončené řízení jen proto, že pozdější zákony obsahují jinou právní úpravu, např. že rozšiřují okruh účastníků, jak je tomu v případě novely č. 541/1991 Sb.

Žalobci se dále mýlí, když ztotožňují předmět řízení o stanovení DP Žabčice a zvl. DP Žabčice 1, neboť předmětem řízení o stanovení DP Žabčice byla změna ve využití území (§ 27 odst. 6 horního zákona) a otázka, zda výhradní ložisko využít a komu oprávnění přidělit (§ 25, § 24 odst. 1 horního zákona), v řízení o stanovení zvl. DP Žabčice I, který se nachází v hranicích DP Žabčice, OBÚ v Brně rozhodoval výlučně o otázce racionálního dobývání jiného nerostu nebo skupiny nerostů (§ 25 odst. 3 horního zákona) ve stejném ložisku jinou organizací (v daném případě touž, která smluvně dobývala již v DP Žabčice). Řízení zakončené napadeným rozhodnutím tak nebylo a ani nemohlo být příležitostí žalobců k uplatnění jejich zájmů, neboť se jich projednávaná věc netýkala, přičemž otázka změny ve využití území, při jejímž řešení by mohlo být účastenství namítáno, byla pravomocně rozhodnuta již při stanovení DP Žabčice v roce 1991.

Mylná je též konstrukce žalobců, podle které je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť prý OBÚ Brno se v napadeném rozhodnutí „patrně snažil vypořádat“ s účastenstvím vlastníků dotčených pozemků odkazem na vyřešené střety zájmů, což je institut, náležející do jiného řízení (řízení o povolení hornické činnosti). Žalobci opomíjejí ust. § 10 odst. 1 písm. d) horního zákona, které ukládá organizaci řešit včas střety zájmů již při stanovení dobývacího prostoru. Věta, kterou žalobci citují z odůvodnění napadeného rozhodnutí, že totiž „Řešení střetu zájmů s vlastníky pozemku nejsou předmětem tohoto řízení, střety zájmů byly vyřešeny při stanovení dobývacího prostoru Žabčice v roce 1991, rozhodnutí Ministerstva průmyslu ČR ze dne 6. 9. 1991, pod zn: TZÚS/SSZ 174/91“, se tedy váže k ust. § 10 odst. 1 písm. d) horního zákona, nikoli k ust. § 33 horního zákona, jak žalobci tvrdí, a její význam spočívá v deklarování skutečnosti, že střety související s problematikou stanovení DP byly vyřešeny a že o nich bylo pravomocně rozhodnuto. Řešení případných střetů zájmů vlastníků pozemků ve smyslu ust. § 33 horního zákona se týká fáze před zařazením příslušných prací do plánu otírky, přípravy a dobývání využívání výhradního ložiska, což je předmětem jiného řízení, v němž vlastníků dotčených pozemků zákon č. 61/1988 Sb., účastenství přiznává.

Žalovaný rovněž rozhodně odmítá tvrzení žalobců, že stanovením zvláštního DP Žabčice I mohla být přímo dotčena práva vlastníků pozemků, neboť „bylo možné předpokládat, že stanovením dalšího dobývacího prostoru pro další nerost bude těžební činnost na pozemcích prováděna např. intenzivněji či po delší dobu“. Rozhodování o intenzitě či časové posloupnosti „těžební činnosti“ náleží podle ust. § 24 odst. 1 horního zákona do řízení o povolení hornické činnosti. Uvedená námitka se stanovení DP netýká, a ani žalobci žádnou právně relevantní souvislost neuvádějí. Platnost rozhodnutí o stanovení DP není časově omezena (§ 27 odst. 3 horního zákona), pokud v rozhodnutí není stanoveno jinak, což v případě DP Žabčice, není. Stanovení zvláštního DP Žabčice I (na téměř ložisku a ve stejných hranicích) tedy nemá vliv na dobu, po kterou je povoleno ložisko dobývat, či na intenzitu, s jakou je dobývání prováděno. Ze stejných důvodů nemůže být napadené rozhodnutí ani „definitivním“ určením pozemků k těžbě. Především nejde o „těžbu pozemků“, nýbrž o těžbu výhradního ložiska. Výhradní ložisko není součástí pozemku, pouze se v jeho prostorovém vymezení nachází (§ 5, a contrario § 7 horního zákona). Rozhodnutí o stanovení DP je zároveň i rozhodnutím o využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu podle § 27 odst. 6 horního zákona, a právě tento jeho atribut umožňuje, aby vlastník dotčeného pozemku mohl být potencionálním účastníkem řízení o jeho stanovení. Námitky žalobců jsou proto neopodstatněné a jejich úvahy, jak by postupovali, kdyby jim bylo účastenství v řízení o zvl. DP Žabčice I přiznáno, jsou irelevantní.

Napadené rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné a s ohledem na marné uplynutí

lhůt je nelze zvrátit řádnými ani mimořádnými prostředky. Tvrzení žalobců o právních a věcných nedostatecích napadeného rozhodnutí, i kdyby byly opodstatněné, což podle názoru žalovaného nejsou, je proto právně neúčinné a jen zjevně účelové.

Osoba zúčastněná na řízení Pískovna Hrušovany a.s., ve svém vyjádření uvedla, že pokud jde o námitku opomenutí žalobce b) coby účastníka řízení z důvodu, že byla uvedena jen v rozdělovníku, nelze z této námítky usuzovat, že došlo k porušení práv účastníka řízení, když účastenství v řízení o povolení zvláštního DP Žabčice I nepříslušelo ani žalobkyni a). Podle ust. § 25 odst. 3 zák. č. 44/1988 Sb., je účastníkem řízení o povolení zvláštního dobývacího prostoru toliko žadatel. Neobstojí tvrzení, že správní orgán tím, že žalobce b) uvedl toliko v rozdělovníku, zkrátil jeho procesní práva coby účastníka řízení. Jedná se o účelové tvrzení, žalobci vůbec nespecifikují, jaká práva jim byla zkrácena. Pokud se jedná o účastenství v řízení o stanovení dobývacího prostoru a porušení práv „opomenutého“ účastníka řízení“ žalobci nesprávně argumentují ustanovením § 28 odst. 2 HZ, neboť tento paragraf 28 vymezuje okruh účastníků při stanovení dobývacího prostoru. Napadené rozhodnutí je však rozhodnutím, kterým byl stanoven nikoli dobývací prostor ve smyslu § 28 odst. 2 zákona horního, ale zvláštní dobývací prostor podle ust. § 27 odst. 2 HZ, kdy účastníkem řízení je toliko žadatel (viz shora) o stanovení zvláštního dobývacího prostoru (tj. těžební organizace, pro níže má být tento zvláštní dobývací stanoven). Argumentace s odkazem na ustanovení § 28 je zavádějící, protože žalobci směřují dvě samostatná řízení; zejména pak argumentují § 17 a 18 HZ, když tato dvě ustanovení se týkají nikoli zvláštního dobývacího prostoru, ale stanovení chráněného ložiskového území a omezení některých činností v chráněném ložiskovém území. Žalobci nerozlišují dvě různá (samostatná) správní řízení, a to řízení o stanovení dobývacího prostoru a řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru. V řízení ve smyslu ust. § 25 odst. 3 HZ rozhodoval „pouze“ o otázce racionálního dobývání vyhrazeného nerostu živce již v rámci existujícího dobývacího prostoru Žabčice, který je se zvláštním dobývacím prostorem zcela identický. Tento DP Žabčice byl stanoven pravomocným rozhodnutím Ministerstva průmyslu ČR, odborem stavebních hmot, ze dne 6. 9. 1991 č. j. TZÚS/SSZ 174/91. V tomto řízení měla, resp. mohla žalobkyně a) uplatnit práva účastníka řízení; práva žalobkyně a) coby účastníka řízení „mohla“ být dotčena jen v tomto řízení a bylo na žalobkyni, zda je uplatní, či nikoli. Pokud jde o porušení zásady non bis in idem s poukazem na dvě existující správní rozhodnutí, tj. rozhodnutí o stanovení DP Žabčice a napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí o stanovení zvláštního dobývacího prostoru, o porušení této právní zásady se nejedná, neboť jde o dvě samostatná správní rozhodnutí, která se opírají o konkrétní ustanovení zákona, přičemž stanovením zvláštního dobývacího prostoru správní orgán ve správním řízení, jež je řízením sui generis, dospěl jednoznačně k závěru, že je racionální, resp. racionálnější, aby vyhrazený nerost živce dobýval právní předchůdce osoby zúčastněné na řízení, neboť splňoval veškeré zákonné předpoklady pro dobývání vyhrazeného živce. Veškeré žalobní důvody jsou neudržitelné a neopodstatněné, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Osoba zúčastněná na řízení Ing. F. Č. ve svém vyjádření uvedl, že považuje žalobu obou žalobců za zmatečnou, která na danou problematiku používá zcela nevhodná ustanovení horního zákona včetně judikatury. Dále se v plném rozsahu ztotožnil s vyjádřením žalovaného. V daném případě se žalobci snaží touto žalobou dostat do postavení účastníka řízení a to po uplynutí veškerých zákonných lhůt pro podání jakéhokoliv opravného prostředku a snaží se zpětně o jiné právní posouzení celé věci a tedy i o zrušení rozhodnutí a následně tak o možnost uplatnění námitek v novém řízení o stanovení zvláštního DP Žabčice I. Řízení a výsledná rozhodnutí, jejichž zrušení se touto žalobou

domáhají, již bylo pravomocně dokončeno za účinnosti právního předpisu platného v době rozhodování a změna právního předpisu po právní moci rozhodnutí je pro hodnocení celé věci právně irelevantní.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 8. 2. 2005, č. j. 852/05, byl stanoven zvláštní dobývací prostor Žabčice I, evidenční číslo 6 0367 o plošném obsahu na povrchu 2,412282 km². Hranice dobývacího prostoru Žabčice I tvoří na povrchu nepravidelný 10-ti úhelník o vrcholech 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909 a 910 s vrcholy určenými souřadnicemi v platném souřadnicovém systému JTSK. Zvláštní dobývací prostor Žabčice I je navržen ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění, navrhovatel je těžební organizací na ložisku Hrušovany u Brna a na základě smluvního vztahu také těží štěrkopísky pro organizaci Brněnské papírny, státní podnik, které jsou držiteli horních práv v dobývacím prostoru Žabčice, ev. č. 7 1083. Souhlas organizace Brněnské papírny, státní podnik, podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění, je ze dne 25. 11. 2004. Hranice navrhovaného zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I je totožná s plochou dobývacího prostoru Žabčice, ev. č. 7 1083. Navrhovaný zvláštní dobývací prostor Žabčice I je tvořen stejným uzavřeným geometrickým obrazcem jako dobývací prostor Žabčice, který je představován nepravidelným 10-ti úhelníkem. Souřadnice vrcholů stanoveného dobývacího prostoru Žabčice I jsou totožné se souřadnicemi dobývacího prostoru Žabčice, ev. č. 7 1083. Stanovený zvláštní dobývací prostor Žabčice I vychází se Závěrů státní expertizy přijaté na 4. schůzi Komise pro klasifikaci zásob ložisek nerostných surovin ze dne 25. 6. 1991 o výpočtu zásob písků, štěrkopísků (stavební suroviny) a živcové suroviny na ložisku Hrušovany u Brna (okres Brno), číslo úkolu 29 89 1225, se stavem zásob ke dni 8. 8. 1990. Za vyhrazený nerost živec je považována pouze mechanicky za sucha vytríditelná frakce 4 - 8 mm v poloze „B“ štěrkopískové terasy. Za výhradní ložisko se však považuje celý objem živcového štěrkopísků od skrývky, až po neogenní podloží, neboť frakce 4 - 8 mm polohy „B“ není z ložiska selektivně těžitelná. Pro dobývací prostor Žabčice I stanoví Obvodní báňský úřad v Brně následující podmínky: 1. Pro dobývání výhradního ložiska živcové suroviny platí stejné podmínky, které byly uloženy rozhodnutím Ministerstva průmyslu ČR ze dne 6. 9. 1991, pod zn; TZÚS/SSZ 174/91 pro stanovený dobývací prostor Žabčice, ev. č. 7 1083.

Rozhodnutím Českého báňského úřadu ze dne 10. 6. 2011, č. j. 13384/2011, byla zamítnuta jako nepřipustná odvolání O. D., F. P. a J. P. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že vlastnická práva odvolatelů nejsou stanovením zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I přímo dotčena. Stanovením dobývacího prostoru není přímo dotčeno právo věc držet, brát z ní užitky a disponovat jí. Nelze ani uplatňovat účastenství z důvodu změny ve využití území, neboť k té pravomocně došlo již v roce 1991 stanovením dobývacího prostoru Žabčice, s nímž má zvláštní dobývací prostor Žabčice I identické hranice. Rozhodování o budoucím využití pozemku proto nebylo a ani nemohlo být předmětem řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I, neboť jde o věc pravomocně již rozhodnutou. Okolnost, že v době stanovení dobývacího prostoru Žabčice nepřiznávala tehdejší právní úprava účastenství v řízení vlastníkům pozemků, zatímco současná právní úprava jim účastenství přiznává, není právně relevantním důvodem k revokaci dřívějších rozhodnutí, která tak v zájmu kontinuity práva a zachování

právní jistoty nelze než respektovat. Pokud jde o tvrzení společnosti České štěrkopísky o nezákonnosti stanovení zvláštního dobývacího prostoru, spočívající v údajném porušení zásady „ne bis in idem“, nezbyvá odvolacímu orgánu než odkázat na skutečnost, že napadené rozhodnutí vydal OBÚ v Brně zákonným postupem, a že na základě podkladů rozhodnutí, které obdržel, neměl správní orgán oporu pro zamítavé rozhodnutí. Odvolací orgán zvážil všechny námitky, které odvolatelé uplatnili, a pro které napadené rozhodnutí označují za nezákonné a nepřezkoumatelné, a důvody k přezkumu neshledal. I tak by však nemohl případnému podnětu vyhovět pro marné uplynutí lhůt uvedených v § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Na základě uvedeného odvolací orgán uzavřel, že odvolatelům nenáleží a nenáleželo postavení účastníků řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I a že OBÚ v Brně v řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru nepochybil, když vlastníky pozemků nezahrnul do okruhu účastníků předmětného správního řízení.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 25 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), *dobývací prostor se stanoví pro dobývání výhradního ložiska určitého nerostu nebo skupiny nerostů. Současně se stanoví, které nerosty výhradního ložiska budou dočasně ukládány. Je-li oddělené dobývání jiného nerostu nebo skupiny nerostů jinou organizací racionálnější, stanoví se pro jejich dobývání zvláštní dobývací prostor.*

Podle ust. § 27 odst. 2 horního zákona, *při stanovení zvláštního dobývacího prostoru (§ 25 odst. 3) musí být návrh na jeho stanovení doložen vyjádřením organizace, pro kterou již byl dobývací prostor stanoven. Pokud je to z hlediska hospodárného využívání, ekologických vlivů a bezpečnosti provozu nutné, stanoví obvodní báňský úřad nezbytná opatření, zejména pořadí a způsob vydobyví výhradních ložisek.*

Podle ust. § 28 odst. 2 horního zákona, *účastníky řízení o stanovení dobývacího prostoru jsou navrhovatel, fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická práva a jiná práva k pozemkům nebo stavbám mohou být rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru přímo dotčena a obec, v jejímž územním obvodu se dobývací prostor nachází.*

Stěžejní žalobní námitkou je v projednávané věci opomenutí žalobkyně a) jako účastníka řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I. V případě žalobkyně a) mohla být tato účastníkem řízení pouze v případě, pokud by její vlastnické či jiné právo k pozemku parc. č. 1336/99 v k. ú. Žabčice mohlo být rozhodnutím o stanovení zvláštního dobývacího prostoru přímo dotčeno.

Pro posouzení, zda rozhodnutím o stanovení zvláštního dobývacího prostoru mohla být přímo dotčena vlastnická či jiná práva žalobkyně a) k předmětnému pozemku, považuje soud za nezbytné nejprve objasnit charakter dobývacího prostoru a zvláštního dobývacího prostoru.

Dobývací prostor se stanoví pro dobývání výhradního ložiska na základě výsledků průzkumu ložiska podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na

jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být racionálně vydobyto. Jedná se tedy o územně vymezený prostor pro dobývání výhradního ložiska určitého nerostu nebo skupiny nerostů vytyčený rozhodnutím příslušného obvodního báňského úřadu a oprávnující organizaci, které byl dobývací prostor stanoven nebo na kterou byl zákonným způsobem převeden, k dobývání výhradního ložiska v tomto prostoru se nacházejícího a k nakládání s vydobytými nerosty v rozsahu a za podmínek stanovených v rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 721/2011). Stanovení a změna dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu.

Zvláštní dobývací prostor je stanoven, je-li na výhradním ložisku stanoveného dobývacího prostoru hospodárněji oddělené dobývání dalšího nerostu jinou organizací, než u hlavního ložiskového nerostu. Zvláštní dobývací prostor se tedy vždy stanoví na již dříve stanoveném dobývacím prostoru, a to buď v rozsahu menším, nejvíce však v rozsahu totožném, v jakém byl předchozí dobývací prostor stanoven.

Horní zákon stanoví okruh účastníků řízení o stanovení dobývacího prostoru a o stanovení zvláštního dobývacího prostoru totožně, neboť ust. § 28 horního zákona dopadá na obě tato řízení. Účastníky tedy jsou navrhovatel, fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická práva a jiná práva k pozemkům nebo stavbám mohou být rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru přímo dotčena a obec, v jejímž územním obvodu se dobývací prostor nachází.

Není pochyb o tom, že v řízení o stanovení dobývacího prostoru jsou vlastníci pozemků nacházejících se v prostoru navrhovaného budoucího dobývacího prostoru vždy účastníky řízení, neboť právě s ohledem na skutečnost, že rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru dochází ke změně využití území a stanoví se tak nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití, je za této situace splněna podmínka existence možnosti přímého dotčení vlastnických či jiných práv k takovým pozemkům. Odlišná je však situace v řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru. Rozhodnutím o stanovení zvláštního dobývacího prostoru nedochází a ani nemůže dojít ke změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu, a to právě s ohledem na skutečnost, že ke změně využití území již došlo předchozím stanovením dobývacího prostoru a že zvláštní dobývací prostor nikdy nemůže přesahovat hranice již stanoveného dobývacího prostoru. Nemůže tak dojít ani k přímému dotčení vlastnických či jiných práv k pozemkům nebo stavbám nacházejících se uvnitř již stanoveného dobývacího prostoru.

Na výše uvedeném nic nemění ani fakt, že při stanovení dobývacího prostoru Žabčice nebyla žalobkyně a) účastníkem řízení o stanovení dobývacího prostoru, neboť to tehdejší úprava horního zákona nedovolovala. Stanovením dobývacího prostoru Žabčice došlo k pravomocné změně využití území, na které nemůže být v řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I ničeho změněno.

Soud shledal taktéž nedůvodnou námitku žalobce, že stanovením dalšího dobývacího prostoru pro další nerost (živec) bude těžební činnost na pozemcích prováděna např. intenzivněji či po delší dobu. Soud znovu upozorňuje, že nedošlo ke stanovení dalšího dobývacího prostoru, ale ke stanovení zvláštního dobývacího prostoru. Námitky týkající se intenzity a trvání těžební činnosti nesměřují do řízení o stanovení dobývacího či zvláštního dobývacího prostoru, ale tyto budou projednány až v řízení o povolení hornické činnosti upravené zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě,

kdy dle ust. § 18 tohoto zákona mají postavení účastníků řízení taktéž občané, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny.

Jelikož bylo řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I pravomocně skončeno před účinností zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť bylo všem účastníkům řízení řádně doručeno, postupoval žalovaný správně v souladu s ust. § 179 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., když v řízení o odvolání žalobkyně a) a F. P. a J. P. postupoval podle zákona č. 500/2004 Sb.

Soud dospěl k závěru, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal se všemi námitkami žalobců. Pokud nyní žalobci v žalobě směřují své další námitky proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně, soud konstatuje, že s ohledem na skutečnost, že žalobci nebyli účastníky řízení o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I, neshledal tyto námitky v projednávané věci relevantními.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšným žalobcům náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. června 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová